

ΡΑΜΠΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

'Εν 'Αθήναις δραχμας 10. — 'Εν ταῖς ἐπαρχίαις δραχμας 11

Τιμᾶται λεπτῶν 10

'Εν τῇ ἐξωτερικῇ πράξει χρυσᾷ 18.

Τιμᾶται λεπτῶν 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΖΗΤΩ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ!

Ζήτω τὸ Σύνταγμα! Μὰ πῶς,
Θὰ πῆτε δημοκράτης
«Ζήτω τὸ Σύνταγμα κί' αὐτὸς
'Ανέλπιστα φωνάζει
Κί' ὁ ἓνας κί' ἄλλος ἀπὸ σᾶς
'Στὸ 'Ραμπαγά οὐρλιάζει
«Διδάσκαλε ποῦ δίδασκες
Καὶ νόμο δὲν ἐκράτεις».
Μὰ γὼ «ζήτω τὸ σύνταγμα!»
Ξαναφωνάζω πάλι,
Κανένας ἄλλος ἀπ' αὐτὸ
Ν' ἀνοίξῃ δὲ μποροῦσε
Τὴν πόρτα ποῦ Εἰσαγγελεὺς
'Αγρύπνως ἐφρουροῦσε
Κί' ἐλεύθερο, 'στὸ πείσμά του
Πολίτη νὰ μὲ βγάλῃ.

Ζήτω τὸ σύνταγμα! σ' αὐτὸ
Γνωρίζω μόνε χάρι
Χωρὶς αὐτὸ ὁ διάολος
Μποροῦσε νὰ μὲ πάρῃ,
'Η ἀντ' αὐτοῦ ὁ Καρατζᾶς,
— Γιὰ μένα ἓνα πράμα
Κί' οἱ δύο τους—κί' ἂν τὴ γλύτωσα
'Στὸ Σύνταγμα τὸ θάμα.

'Ακοῦς ἐκεῖ, μωρ' ἀδερφέ,
Γιατ' εἶπα πάλ' ἀλήθεια

Νὰ θέν νὰ μὲ σαπίσουνε
Σὲ μαύρη φυλακή;
Τί θέν νὰ γράφω; Μυγδαλιαῖς
Πῶς βγάζουν κολοκύθια
'Η νὰ μὴ λέω τί καπνὸ
Φουμάρουν μερικοί;
Τὴ νύχτα ἡμέρα θέν νὰ πῶ
Καὶ ἄσπρο τὸν 'Αράπη
Καὶ νέκταρ τὸ ξυνὸ κρασί
Καὶ μέλι τὸ φαρμάκι,
Νὰ καμωθῶ πῶς ἀγαπῶ
Χωρὶς νὰ νοιῶθ' ἀγάπη,
Νὰ βλέπω ψυχρὰ 'στὴ στεριά
Καὶ 'στοὺς σπανοὺς μουστάκι;
'Σὰν ξένος ν' ἀδιαφορῶ
Κί' ἐγὼ γιὰ τὴν πατρίδα
Νὰ μὴν πονῶ τ' ἀμπέλι της,
'Σὰ βλέπω τὴν ἀκρίδα
Νὰ βόσκη μέσ' ἀμέτρητο
Κί' ἀχόρταγο κοπάδι
Καὶ τ' ἀνθισμένον κλημὰ του
Νὰ γίνεται ῥημάδι;
Λοιπὸν ζήτω τὸ Σύνταγμα
'Ὡς ποῦ φωνὴ μεγάλη
Φωνὴ λαοῦ χαρούμενη
'Απ' ἄκρῃ σ' ἄκρῃ ψάλλῃ
Τὸ ζήτω καὶ γιὰ τοῦ λαοῦ
Τὴν παντοδυναμίαν
Τὸ ζήτω γιὰ τὴν ὡμορφὴν
Θεὰ Δημοκρατίαν.

ΕΞΩ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

Ἐξήλθον τῶν φυλακῶν.

Τίς ἐξήγαγεν αὐτῶν ἡμᾶς;

Παντοῦ μᾶς ἤκουσαν μὲ συμπάθειαν, διότι ἐργαζόμεθα διὰ τὸν λαόν· ἀλλὰ δὲν εἶχον παντοῦ τὴν δύναμιν ν' ἀναγνωρίσωσι τὸ δικαίον μας.

Μας ἤκουσαν πλημμελειοδίκαι καὶ ἐκώφευσαν.

Μας ἤκουσαν ἐράται καὶ ἐκώφευσαν.

Στοῦ κουρού τὴν πόρτα, ὅσῳ θέλῃς βρόντα, λέγει ὁ πάντοτε σοφὸς λαός.

Ὁ καὶ ἐν τῇ τρέλλῃ του ἀκόμη σοφός.

Οἱ Ἀρειοπαγίται ἠδύναντο νὰ δώσωσιν ἐν περιφανὲς μάθημα.

Διατί τὸ ἀπέφυγον;

Ἰδοὺ ἐν μυστήριον ὅπερ δὲν εἶναι καὶ δι' ἡμᾶς τοιοῦτον.

Τέλος ἐξήλθον σήμερον ἐν ὀνόματι τοῦ Συντάγματος καὶ μόνου τοῦ Συντάγματος.

Εἰς αὐτὸ εἰσεθα εὐγνώμονες.

Αὐτὸς ὁ κατατρυπημένος χάριτες, τὸν ὅποιον δὲν ἐπέλασε κανεὶς πλησίον του, χωρὶς νὰ κηλιδῶσῃ, αὐτὸς καὶ μόνος ἦτο ἡ σωτηρία διὰ τὸν ἐργάτην τοῦ λαοῦ.

Πολλὰ πράγματα δυνάμεθα νὰ περιμένωμεν ἐκ τοῦ χάριτος τοῦτου, ὅταν πραγματικῶς τὸ λαϊκὸν πνεῦμα λειτουργήσῃ ἐν αὐτῷ.

Ἀκόμη τὸν τελευταῖον λόγον τοῦ τοῦ πνεύματος τοῦτου δὲν εἶπε.

Θὰ ἔλθῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἵνα ἡ ὅλη ἁρμονία του συντελεσθῇ.

Τότε θὰ ἐννοήσουν ὅλοι ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀλλὰ μία μόνον ἀλήθεια.

Εἶναι ἡ ἀλήθεια τοῦ λαοῦ.

Εἶναι ἡ ἀλήθεια τοῦ λαοῦ, ἡ ὁποία, μίαν ἡμέραν, θὰ καθήσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὅλων τῶν ἐκμεταλλευτῶν του.

* *

Ἐξω τῶν φυλακῶν.

Τί ἐφυλάκιζον οἱ φυλακίζοντες ἡμᾶς;

Ἐφυλάκιζον ἐν ἡμῖν τὴν εὐγενεστέραν ἰδέαν τοῦ λαοῦ.

Τὴν ἰδέαν, ἧς ἄνευ, ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ λαός.

Καὶ διατί μᾶς ἐφυλάκιζον;

Διότι τὴν ἰδέαν αὐτὴν τὴν φοβόνταν.

* Ἄλλοι λέγουν:

Δὲν εἶναι κόρη κακρός.

* Ἄλλοι τσαμπουνῶν:

Δὲν τὸ θέλει ὁ λαός.

Καὶ ἄλλοι ἐννοοῦν νὰ ὀριμάσῃ ἀκόμη τόσο ὥστε νὰ σάπῃ καὶ νὰ πέσῃ εἰς τὸ χεῖνον αὐτῶν στόμα, ὡς σῦκον λεημονηθὲν ἐπὶ τῆς συκῆς.

Ἡ πλειονοψηφία ἀντίκει εἰς τοὺς φοβουμένους τὴν ἐπικρατίαν τῆς ἰδέας αὐτῆς.

Τὴν ὑπερίσχυσιν τῆς ἰδέας ταύτης καταστρέφουν καὶ πολλοὶ μὴ γνωρίζοντες νὰ κολυμβῶσιν εἰς τὴν θάλασσαν της.

Μεταξὺ δὲ αὐτῶν εἶναι καὶ οἱ ὑπόχριστοι ἔχοντες νὰ μὴ πέσωσιν εἰς αὐτὴν πλέον ἢ δὲν μάθουν νὰ κολυμβῶσιν.

Εἰς μόνος ἤρκεσε διὰ νὰ τοὺς φοβίσῃ μὲ τὸ πάθημά του.

Καὶ ὁ εἰς αὐτὸς ἔκτανε τόσο τὸν κολυμβητὴν!

Ἄλλ' ἔχασε τὰ νερά του.

* Ἀς εἶναι.

Τώρα, ἐξω τῶν φυλακῶν, ἀποκαλυπτόμεθα πρὸ τοῦ κυριάρχου λαϊκοῦ Συντάγματος καὶ προσφωνοῦμεν αὐτῷ ἐν θερμότητι εὐχαριστῶν.

Ὁ ἀγὼν δὲν ἐπεράνθη, ἀλλ' ἔχομεν τὸ θάρρος ὅπερ ἐμπνέει ἡμῖν ἡ συναίσθησις τοῦ δικαίου μας ἁγῶνος, καὶ θὰ ἴδωμεν, ἰδεθρὲ καέ.

Ἐμπνευστής.

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΩΝ ΣΥΡΟΥ

Πολλὰ πολλάκις ἐγράψαμεν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης καὶ καταδείξαμεν τὴν προστασίαν, ἣν παρέσχεν ὁ κ. Τρικούπης εἰς τελωνειακοὺς ὑπαλλήλους ἐπ' αὐτοφώρῳ συνελθόντας κλέπτιας, κατὰ τὴν ἀνεκτίμητον ταύτην φράσιν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Σύρῳ Πλημμελειοδικῶν κ. Ἰω. Σαπουντζάκη.

Νὰ κλέπτωνται τὰ τελωνεῖα ὑπὸ δημοσίων ὑπαλλήλων.

Νὰ ἐκδίδωνται αἱ γελῶσαι ἐκεῖναι ἐγκύκλιοι τοῦ βουλ.

(4)

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

(4)

ΠΑΡΟΡΜΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

συνήθη, οὐδεμίαν προσοχὴν δίδομεν. Ἀρὰ ὅμως ταῦτα λάθωσιν ἀσυνήθη ἔντασιν καὶ ἐπιμονὴν καὶ μονομερῶς δὲ ἐκδηλωθῶσι δι' ἀσυνήθων πράξεων, τότε προκαλοῦσι τὴν προσοχὴν καὶ ἐμπνοοῦσιν ἐκπληξιν.

Τὰ περίεργα παραδείγματα τῆς μιμήσεως, περὶ ὧν ἀνωτέρω ἐγένετο λόγος, οὐδὲν ἔχουσι τὸ ἔκτακτον, ὅταν ἀναλογισθῶμεν ὅτι ἡ ἰδιότης αὐτῆς τῆς μιμήσεως εἶναι σταθερὰ καὶ γενικὴ εἰς ἅπαντας καὶ ἐκδηλοῦται ὑπ' ἡμῶν καθ' ἑκάστην ἐν φυσιολογικῷ βαθμῷ διὰ πράξεων ἀναλόγων μὲν τοῖς ἀνωτέρω παθολογικοῖς, ἀλλ' ἐντάσεως ἥσσονος βαθμοῦ. Ὅταν, γάρ, εἰπῶν, χασμαῖται τις πλησίον ἡμῶν, μιμούμεθα τὴν πρᾶξιν ταύτην ὅλως ἀκουσίως· ἐπίσης τὸ ἱλαρόν, τὸ θλιβερόν ἢ τὸ ὀργίλον τῆς φυσιογνωμίας ἐνὸς προσώπου διαγράφεται ἀκουσίως ἐπὶ τοῦ προσώπου ἡμῶν ὁ πανικός, ἡ μετὰδοσις διαφόρων ἐξέων τῶν προσώπων, μεθ' ὧν ἐν διηγεσὶ συναναστρόφῃ εὐρισκόμεθα ἔχουσι τὸν αὐτὸν λόγον γενέσεως.

Ὡσαύτως τὰ ἄλλα ψυχικὰ φαινόμενα ἐν τοῖς ἀνωτέρω παραδείγμασιν, ἐν οἷς ἐγένετο λόγος περὶ ἀτόμων πασχόντων ἐκ μονομανίας τοῦ ἀπαριθμεῖν τὰ ἀντικείμενα, τοῦ ἀμφιβάλλειν, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ διάστημα, ἢ τὴν ἀπομόνωσιν κτλ. ἔχουσι τὰ ὅμοια αὐτοῖς ἐν τῇ φυσιολογικῇ καταστάσει τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκαστος ἐξ ἡμῶν ἐν τῇ βίῃ του θὰ εὗρῃ βεβαίως πολλάκις νὰ ἀπαριθμῇ τὰς γραμμάς τῆς ὀροφῆς, τοῦ δωματίου του ἀνὰ μίαν ἢ κατὰ ζεύγη καὶ νὰ παρακολουθῇ ἐπιμόνως διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὰς διαφόρους διευθύνσεις αὐτῶν εὐθείας ἢ καμπύλας ἢ περιπεπλεγμένας. Ὡπίσης θὰ ἐμέτησεν ὅλως ἀκουσίως τὰς ἀμάξας σιδηροδρομικῆς ἀμαξοστοιχίας ἰσταμένης ἢ ἐλαυνούσης, ἢ θὰ ἠρίθμησε τοὺς στρατιώτας μικροῦ ἀποσπάρματος διερχομένου πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του ἀνὰ ἓνα ἢ κατὰ ζεύγη, ἢ μετὰ προσοχῆς κομικῶς σόβαρας θὰ ἐνέκυβεν εἰς τὴν ἀρίθμησιν τῶν ὀδόντων κτενίου κτλ.

Ἡ καταθώρις ἐκεῖνη τοῦ μαθητοῦ ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 13, τοῦ ἄλλου ὑπὸ τῆς λέξεως corbillard ἢ ὁ ῥόβος τῆς νεάνιδος ἐκεῖνης μὴ ὑπεξαίρετῃ ἀκουσίως γρήματα ἢ ἀντικείμενα καὶ ἐν γένει πᾶσα ἰδέα ἢ λέξις ἐπιμόνως κατέγουσα τὸν νοῦν καὶ τυραννικῶς ἐπιβαλλομένη καὶ παρακλύδουσα διὰ τῆς ὀχληρᾶς παρουσίας αὐτῆς τὰς ἐργασίας αὐτοῦ καὶ πλείστα ἄλλα παρόμοια φαινόμενα ἔχουσι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ ἀνάλογα αὐτῶν ἐν τῇ φυσιολογικῇ συνήθει λειτουργίᾳ τοῦ ἀνθρώπου πνεύματος. Ἢν π. γ. γεγονὸς εὐάρεστον ἢ δυσάρεστον ἐμπνέσῃ ἡμῖν ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν, δὲν δυνάμεθα εὐκόλως εἶτα νὰ ἀπαλλαγῶμεν αὐτῆς καὶ πίπτομεν ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ὑπὸ τῆς ἐντύψεως ταύτης παραχρυσίων ἰδεῶν, αἵτινες ἐπὶ πολὺς ἡμέρας πολλάκις ἐπικρατοῦσι πασῶν τῶν λοιπῶν καὶ

πρώτου πρὸς τοὺς Εἰσαγγελεῖς ὅπως καταδικῶσιν ἀμειλί-
κτως (sic) τοὺς φερωμένους καταχραστὰς ἐκ τῶν τελωνεια-
κῶν ὑπαλλήλων.

Νὰ ἐκτελῶσι μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαθείας τὸ καθήκον
αὐτῶν οἱ Εἰσαγγελεῖς ἀπὸ τοῦ Καρατζᾶ μέχρι τοῦ Σαπουν-
τζάκη.

Νὰ προβαίνωσιν εἰς κατασχέσεις ἐμπορικῶν βιβλίων, ἐπι-
στολῶν, διασαφίσεων, φορτωτικῶν, διπλοτύπων.

Νὰ συντάσσωνται ἐκθέσεις πραγματογνωμόνων.

Νὰ ἐκδίδωνται ἐντάλματα συλλήψεως καὶ φυλακίσεως.

Νὰ δημοσιεύωνται βουλευματα παραπεμπτικά.

Νὰ υποβάλληται τὸ δημόσιον δι' ὅλα αὐτὰ εἰς ὑπερόγ-
κους δαπάνας.

Καὶ τὸ τέλος ποῖον;

Νὰ ἐπεμβῇ ὁ Τρικούρης καὶ νὰ λέγῃ: ἀπαιτῶ τὴν
ἀθώωσιν τῶν φίλων μου **Νομικοῦ, Δουζίνα** καὶ **Βουδοῦρη**
καὶ νὰ δημοσιεύωνται κατόπιν ἄλλα βουλευματα ἐξαφανίζοντα
τὰ παραπέμψαντα τοὺς αὐτουργοὺς τούτους εἰς τὸ Κακουρ-
γιοδικεῖον.

Καὶ νὰ παραπέμπωνται λοιπὸν ἐνώπιον τοῦ κακουργιο-
δικεῖου οἱ ὀλιγώτερον ἔνοχοι **Δεληκατερίνης** καὶ **Κορφιᾶτης**,
διότι δὲν ἔχουσιν ἄδελφὸν βουλευτὴν, ὡς ὁ **Νομικὸς**, οὐδὲ
ἡ σύζυγός των κτύπησε νὰ ἔχῃ **πολιτικοῦς προστάτας!**

Τούτου ἕνεκα, καὶ ἡμεῖς συνεστήσαμεν τοῖς κ. κ. ἐνόχοις
ἵνα ἡ ἐτυμηγορία των ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν δικαζομένων **Δελη-**
κατερίνη καὶ **Κορφιᾶτη** ᾖ ἀθωωτική.

Καὶ δὲν ἐφέβηθημεν τῶν συστάσεων ἡμῶν, καὶ οἱ κ. κ.
ἐνορκοὶ ἐκήρυξαν ἀθώους τοὺς ἀνισχύρους καὶ ἀπροστατεύτους
Δεληκατερίνην καὶ **Κορφιᾶτην**, ἀπὸ κατ' ἐντολὴν
τοῦ κ. Τρικούρη ᾗθωθήσαν οἱ **Νομικὸς, Δουζίνας** καὶ **Βου-**
δοῦρης παρὰ τοῦ Ἐφετείου.

Παραθέτομεν ἀποσπάσματα ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τῶν ἐν
Σύρῳ Ἀδελφῶν Ζερβουδάκη ἀναφερόμενα εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ
ἐφετείου ἀθωωθέντας **Π. Νομικὸν** καὶ **Π. Δουζίναν**, ἵνα λάθῃ
γνώσιν ὁ Λαὸς αὐτῶν.

«**Ἄν οἱ μασκαράδες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἐλεγκταὶ ἀρχί-**
σουρ ἀλιν τὸν δρόμον τῶν, τὸν πρῶτον, καὶ εἰς τοιαύ-

την περὶπτωσιν, μὴ ὄντος τοῦ κινδύνου τόσοῦ μεγάλου,
»εἰμποροῦμεν νὰ λαμβάνωμεν μέρος.»

Τούτῃστιν, αὐτοὶ οἱ **Π. Νομικὸς** καὶ **Π. Δουζίνας** κατέ-
φευγον παρκαλοῦντες τοὺς Ἀδελφοὺς Ζερβουδάκη νὰ κλέ-
πτωσι τὰ τελωνειακὰ τέλη.

Καὶ ἔπειτα παταύουσιν οἱ ἔμποροι κ. Τρικούρη, ὅταν εἰς
τὰς τοιαύτας ὑψηλὰς θέσεις διορίξῃς ἀνθρώπους καταχραστὰς.

«**Οἱ πιστοὶ ὑπάλληλοι ἢ μάλιστα τὰ κοπέλια τῶν ἐμη-**
»ματαρχῶν θ' ἀρχίσωσι τὴν παλαίαν τῆς κλοπῆς τέχνην
»των».

Ἐδὼ πλέον μαθάνομεν ὅτι ἡ διατήρησις εἰς τὰς θέσεις
τῶν **Π. Δουζίνα** καὶ **Ι. Βουδοῦρη** ὀφείλεται εἰς τοὺς τμημα-
τάρχας καὶ τὰ κοπέλια τῶν.

Τίνες εἰσὶν οὗτοι, πάντες τοὺς γνωρίζετε.

Εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες ἐκ τοῦ μηδενὸς ἀπέκτησαν κολοσσιαί-
ας περιουσίας ὑποστηρίζοντες τὸν **Δουζίνα**, τὸν **Νομικόν**
τὸν **Βουδοῦρη**, τοὺς καταχραστὰς τούτους, ἵνα λυμαινῶνται
τὰ τελωνεῖα.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται ὅτι οἱ κύριοι οὗτοι τοῦ ὑπουρ-
γείου τῶν οἰκονομικῶν ἐπιβάλλουσιν εἰς τοὺς τελωνειακοὺς
ὑπαλλήλους τὴν κλοπὴν, ἵνα καρπῶνται τὰ ἐξ αὐτῆς κέρδη,
οἱ δὲ τελωνειακοὶ ὑπάλληλοι προκαλοῦσι τοὺς ἐμπόρους εἰς
τὰς καταγρήτεις ἵνα κορέσωσι τὰς ἀκορέστους γαστέρας τῶν
ἐμπιστῶν τῶ κ. Τρικούρη ὑπαλλήλων.

«**Οἱ μασκαράδες οἱ τελῶναι μας εἶναι εὐδιάθετοι νὰ**
»ἐρχώμεθα εἰς συνεννόησιν».

«**Τελευταίως οἱ μασκαράδες τελῶναι ἤρχισαν νὰ μᾶς**
»γαργαλιῶσι καὶ χθὲς καὶ σήμερον ἔλαβον τὸ ἡμῖν τῆς
»διαφορᾶς».

Ἐλησμονήσας, φαίνεται, ὁ γράφων τὰς ἐπιστολάς ταύτας
κ. Ἐμ. Ζερβουδάκης νὰ ἀναγέρῃ ἐν τῷ ἡμῖν τῆς διαφορᾶς
ἀπέστειλεν ὁ ἴδιος κ. Ἐμ. Ζερβουδάκης εἰς τοὺς ἐν τῷ ὑπουρ-
γείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἐμπιστοὺς!

«**Νέος ἐλεγκτὴς ἀντὶ τοῦ Νομικοῦ δὲν ἦλθε. Ἡ**
»κλεφτρίνα ὁ Ντουζίνας ἔνεκα τῆς γυναικὸς του δὲν θὰ
»σαλευθῇ»...

«**Ἡ κλεφτρίνα κάμνει τὸν μισοκακόμοιρον, ἵνα ἐφο-**
»διάζεται μὲ ἓνα ἐπαυφόριον ἢ μὲ ἓνα μαρταπολίμν». «**Μῆ**

συγκεντροῦσι καὶ ἐφέλκουσιν ἀκουσίως τὴν προσοχὴν ἡμῶν
ἐπ' αὐτῶν. Ἐὰν δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἐν ἐσπερίδι ἀκούσωμεν
συχνάκις τὸ αὐτὸ τεμάχιον μουσικῆς, τὴν ἐπαύριον δι' ὅλης
τῆς ἡμέρας ἐπαναλαμβάνεται ἐντὸς τῶν ὥτων ἡμῶν, ὡς νὰ
ὑπῆρχε μουσικὸν ὄργανον ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ, τὸ τεμάχιον
ἐκεῖνο, καὶ οὕτω καθέξῃς.

Ἡ μόνη διαφορὰ μεταξὺ τῶν παθολογικῶν καὶ τῶν φυ-
σιολογικῶν τούτων περιπτώσεων ἐγκεῖται ἐν τῇ διαρκείᾳ τῶν
φαινομένων καὶ οὐχὶ ἐν τῷ μηχανισμῷ καὶ ἐν τῇ φύσει αὐτῶν·
ἡ δὲ διάρκεια αὐτῶν πάλιν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐπὶ μακρότερον
χρόνον μονιμότητος τοῦ ἐρεθισμοῦ τῶν στοιχείων τοῦ ἐγκεφά-
λου, δι' ὧν ἐκδηλοῦνται τὰ φαινόμενα ταῦτα, ἐρεθισμοῦ ὅλως
παθολογικῆς φύσεως καὶ ἔχοντος τὴν αἰτίαν αὐτοῦ ἐν τῇ εἰδι-
κῇ ἐκείνῃ διαταρᾷ τῆς θρέψεως καὶ τῇ μετεβολῇ τῆς ἰδιο-
συγκρασίας, οὕτως εἰπεῖν, τῶν ἐγκεφαλικῶν κυττάρων. ὅπως
ἀποτελεῖ τὴν λεγομένην **νευροπαθειὰν** ἐν γένει διαθέσειν.

*
* *

Οἱ Γεννητικοὶ (Sexuels)

§ 1. Ἀπλαϊάνωμαλλαι τῆς γεννητησίου ὁρμῆς: Ἀ-
νατομικαὶ ἀνωμαλίαι τῶν γεννητικῶν ὀργάνων ἢ τοῦ σώματος αἱ ἀ-
νωμαλίαι αὗται εἰσὶ σημεῖον ἐμφυλίσεως τοῦ ἀτόμου. Διὰ τοῦτο οἱ ἀρχαῖοι
Ἕλληνες παρίσταν τοὺς Σατύρους καὶ Σειληνοὺς ὑπὸ δυσειδῇ μορφῇ.

Πρόωρος διέγερσις καὶ ὑπερδιέγερσις τῶν γεννητικῶν ὀρέξεων παρὰ τοῖς
βρέφει, παισὶ καὶ ἐνηλίκους. Ἱστορικὰ ἀσθεῖων. Ἑλλειψίς ἢ ἐλάττω-
σις τῆς γεννητησίου ὁρμῆς.

§ 2. Διαστροφὰί τῆς γεννητησίου ὁρμῆς: Διάφορα
παράδειγματα. Ἀναστροφή τοῦ φύλου· γυναικεῖοι ἔρωτες ἀνδρῶν. Ἀν-
δρικοὶ ἔρωτες γυναικῶν. Νεκρόφιλοι, αἰμοδόβοι ἀφροδισιανοί, ἀνθρω-
ποφάγοι. Περιώνυμα ἐν τοῖς ἐπιστημονικοῖς χρονικοῖς ἱστορικοῖς ὁ λο-
χίας Bertrand. Ὁ στρατάρχης τῆς Γαλλίας φονεὺς δατακούων παι-
διῶν Gilles de Rays. Ὁ κόμης de Charolais. Ὁ μακτής de Sade.

Σκέψεις: Τὸ μοιραῖον ἢ ἠθικὴ ἐλευθερία ἢ βούλησις. Σοφοὶ
λόγοι τοῦ Michelet πρὸς τοὺς δικαστάς.

Ἀπλαϊάνωμαλλαι τῆς γεννητησίου ὁρμῆς.

Γεννητικὸς ἐν γένει καλοῦμεν ἐκεῖνον ἐκ τῆς σειρᾶς
ταύτης τῶν ἐκπεφυλισμένων κληρονομικῶν, ὅσοι παρουσιάζ-
ουν συμπτώματα ἀπλῆς ἀνωμαλίας ἢ διαστροφῆς τῶν γεν-
νητικῶν ὀρέξεων. Οἱ γεννητικοὶ (sexuels) οὗτοι, ὡς ἄλλως
καὶ πάντες οἱ κληρονομικοὶ, εἶναι δυνατόν νὰ ἔχωσι ταῦτο-
χρόνως καὶ διαφόρους ἄλλας ψυχικὰς ἀνωμαλίας καὶ παθολο-
γικὰς τάσεις ἐξ ἐκείνων, ὅς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἀνεφέρωμεν,
ἀλλ' οὕτω εἰδικότερον καλοῦμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐπικρατε-
στέρων συμπτωμάτων τῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν λειτουργίαν τοῦ
γεννητικοῦ συστήματος. Οὐχ ἥττον ἢ διατάραξις ταύτης καὶ
ὅλως μεμονωμένη κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον δύναται νὰ ᾖ, διό
καὶ οἱ γεννητικοὶ ἀποτελοῦσιν ἐν τῇ σειρᾷ τῶν ἐκφύλων φρε-

δρῶντες τὰ τελωνίσματα εἶδη βαρέως ἐπιφορτιζόμενα δὲν ἀπεφασίσαντες τὰ εἶθωμεν μετὰ τῶν μασκαράδων αὐτῶν εἰς συνεκρότησιν.

«**Ἰδοὺ κατὰστασις ὑπαλλήλων ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων καὶ ἐπερίμενε** ὁ Τρικούπης καὶ ἤδη ὁ Δηλιγιάννης τὰ φέρη τακτικῶν ἰσολογισμῶν».

• **Π** κλεφτεῖν εἰσέλαβε τὰ τρέξῃ εἰς Ἀθήνας, ὁ δὲ γραμματικὸς καὶ ὁ ἐλεγκτὴς τρέμουσι διὰ τὸ φοβεῖσθαι ὅπου θὰ τοὺς φάη.

Τοιαῦτα ἡ κατὰστασις τῶν ὑπαλλήλων ἐνὸς τοῦ πρώτου τῶν Τελωνείων τοῦ κράτους.

Ἐνῶπιον τῶσφ ὀρθοπροσανῶν ἀποδείξεων παραδίδονται μονοῦ ἄλλοι εἰς τὴν κοινωνίαν, ἀλλὰ καὶ διατηροῦνται εἰς τὰς θέσεις τῶν, ὅπ' αὐτῶν ἐκείνων οἵτινες ἐπιβάλλουσιν εἰς αὐτοὺς τὴν κλοπὴν.

Ὡς περιμένετε κ. Τρικούπη, μὲ τοιοῦτους ὑπαλλήλους νὰ φέρετε ἰσοζύγιον, γράφει ὁ κ. Ζερβουδάκης, ὅστις καίτοι συγκλέπτων μετ' αὐτῶν οὐδὲν εἶχε τὸ συμφέρον νὰ ἐνοχοποιήσῃ τὸν Δουζίναν, Νομίον, καὶ Βουδούραν.

• **Τ** ξακουστὸς χιλιάδας τελωνειακὰ τέλη πληρώνουσιν οἱ ἀδελφοὶ Ζερβουδάκη κατ' ἔτος εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον βλέποντες τὸν συναγωνισμὸν ὃν τοῖς ἑκαμὴν οἱ ἄλλοι ἐμποροὶ ἀναγκάζονται καὶ αὐτοὶ νὰ συγκλέπτωσιν.

Τὲς βλέπων τοιαύτας καταχρήσεις διαπραπτομένους ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ κ. Τρικούπη δὲν ἄγεται νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἂν μὴ ὅλοι αἱ ἐξακόσιαι χιλιάδες δραχμαὶ τοῦλάχιστον αἱ ἡμίσεις μετηγγίζοντο εἰς τὰ βαλάντια τῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ὑπαλλήλων, μὴ ἐξαιρουμένων, ἐννοεῖται, καὶ τῶν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τοιούτων;

Διατί, ἀφοῦ δὲν δύνασθε νὰ ἀπολύσῃτε τοὺς καταχραστὰς τούτους ὑπαλλήλους, διατί λέγω, δὲν φροντίζετε νὰ θέσῃτε φραγμὸν εἰς ταύτας;

Ἐξ ὑπαιτιότητος ὁμῶν, κ. Τρικούπη, προέρχεται ἡ φοβερὰ μείωσις ἣν θὰ ὑρίστανται αἱ τελωνειακαὶ εἰσπράξεις ἐνὸσφ διατηρεῖται τοιοῦτο προσωπικὸν εἰς τὰ τελωνεῖα.

Τὲ πρὸς ἡμᾶς, κ. Τρικούπη, ἂν ὁ λαὸς πληρώνη φόρους οἱ δὲ ὑπαλλήλοι οὗς ὑμεῖς διορίζετε διὰ τὸν προσδιορισμὸν, εἰσπραξὴν καὶ διαχειρίσιν, ἰδιοποιῶνται αὐτοὺς;

νοσῶν ὅπως ἰδίους τύπους λίαν ἐνδιαφέροντας τὴν κοινωνίαν διὰ λόγους εὐνοήτου σπουδαιότητος.

Ἐνίστε εἰς τοὺς γεννητικοὺς τούτους ἀπαντῶσιν ἀνωμαλίας περὶ τὴν διάπλασιν τῶν γεννητικῶν μορίων, ὡς μέγεθος ἢ σμικρότης αὐτῶν παρὰ τὸ κατὰ φύσιν, ἢ διαμαρτία περὶ τὴν κατασκευὴν αὐτῶν κατὰ τὴν θέσιν ἢ τὸ σχῆμα κ.τ.λ. ἀλλὰ πολὺ συνηθέστερον ταῦτα εἰσι φυσιολογικῶς μερορεωμένα. Ἐγχομεν εἶπει ἐν τοῖς προηγουμένοις, ὅτι παρὰ τοῖς κληρονομικοῖς ἐκπεφυλισμένοις οὐδὲ σπανίως ἀπαντῶσι διάφοροι ἀνατομικαὶ ἀνωμαλίαι καὶ δυσμορφίαι τοῦ ὅλου σώματος, συχνότερον δὲ τῆς κεφαλῆς (πρόσωπον καὶ κρανίον) καὶ ὅτι αὐταὶ εἰσι γνωρίσματα σπουδαίας σημασίας τῆς ἐκφυλλισαῖς τοῦ ἀτόμου. Ὅθεν αἱ παρὰ τοῖς γεννητικοῖς τοιαῦται τυχόν ἀνωμαλίαι ἢ τῶν γεννητικῶν μόνον μορίων, ὡς αἱ ἀπαντῶσι, χρησιμεύουσιν ὡς σπουδαῖον βοήθημα ἐν τισι περιπτώσεσι διὰ τὸ διαγνωστικόν.

Νομίζομεν, εἰρήσθω τοῦτο ἐν παρόδῳ ἐνταῦθα, ὅτι οἱ ἄρχαιοι Ἕλληνες, οἵτινες εἶχον λίαν ἐξηλεκτισμένον τὸν ὀρθολογὸν καὶ ὁξυδερκεῖαν καὶ παρατηρητικότητά ἐκτακτονδιὰ τὰ ἐν τῇ φύσει καὶ τῇ κοινωνίᾳ συμβαίνοντα, παρατήρησαν τὸ γεγονός τοῦτο τῆς παθολογικῆς ψυχολογίας, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο παρῆντο τοὺς Σατύρους καὶ Σεληνοὺς μὲ μορφὰς δυσειδεῖς. Ὡς θὰ εἰδῶμεν ἐν τοῖς ἐπομένους παραδείγμασι οἱ πάσχοντες ἐξ ὑπερβολικῆς λαγνείας ἢ διαστροφῆς τῶν γεννητικῶν ὀρέξεων εἰσὶ κληρονομικοὶ ἐκπεφυλισμένοι. Εἰς τούτους αἱ ἀνατο-

Κλέπτει ὁ Καλούδης, ὡς γραμματεὺς τοῦ Ταμεῖου Σύρου τριάκοντα χιλιάδας δραχμῶν, δὲν ὑπάρχει, λέγετε, δοῦλα προαίρεσις, καὶ διατηρεῖτε αὐτὸν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ.

Ληστεύεται τὸ δημόσιον ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ διὰ τῆς δημοπρασίας τοῦ **χόρτου**, εὐρίσκετε δ' ὅμως ὀρθὰς καὶ νομίμους τὰς πράξεις ταύτας, διότι ἐνέχονται οἱ ἐμπιστοὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ συμβαίνουνσι καθ' ἑκάστην τοιαῦται καταχρήσεις αἵτινες πᾶσαι καλύπτονται διότι οἱ διαπραττάντες αὐτὰς ἀνήκουσιν εἰς τὸ **κόμμα**.

Ἡμεῖς θέλομεν ἐξακολουθήσῃ ἀναγράφοντες τὰ αἰσχρὰ ταῦτα τοῦ διέποντος ἡμᾶς ληστρικοῦ συστήματος, βέβαιοι πλέον ὄντες ὅτι οἱ μὲν ἀνέχοντες εἰς τὸν Τρικούπην καταχραστὰ δὲν θὰ καταδικῶνται, οἱ δὲ ἀνέχοντες εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν θὰ καταδικῶνται ἀμειλίκτως καὶ θὰ ἐξοντώνωνται.

Ἐκ κληρῶν τῶν.

Η ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΗΜΩΝ

Ἡ ἐπιφυλλίς ἡμῶν ἐπὶ ἐν τῇ δύο εἰς φύλλα, τὸ πολὺ, θὰ ὀφείλεται εἰς τὴν ἀναδημοσίευσιν σελίδων τινῶν ἐκ τοῦ χειροστυγῆματος τοῦ κ. Σίμωνος Ἀποστολίδου, ἢ τῶν **Ἡρώων**.

Δὲν ἀντέσχομεν εἰς τὸν πειρασμὸν τοῦ ν' ἀποσπάσωμεν ἐξ αὐτῶν τὸ περὶ **Γεννητικῶν** ἐξοχὸν κεφάλαιον κινδυνεύοντες νὰ ἐπισύρωμεν καθ' ἡμῶν τὴν ὀργὴν τῶν σεμνοτάτων, τοὺς ὁποίους πειράζει τὸσόν ἡ γυνὴ ἀλήθεια τῆς ἐπιστήμης.

Ὁ φίλος συγγραφεὺς θὰ ἐπιτρέψῃ ἡμῖν τὴν λεηλασίαν ταύτην, πιστεύομεν. Ἄλλως δὲ τὸ θαυμάσιον καὶ πρωτοφανὲς παρ' ἡμῖν ἔργον αὐτοῦ ἐμοιάζει πρὸς ἐνθῶνα ἀνεξάντητον, ἐξ ὅσων ἀνδρέωμεν ὀλίγα ἀνθρ. δὲν φέρομεν ζῆλιν.

Νῦν ἐλεύθεροι ὄντες, θ' ἄγομεν φροντίσαι περὶ ἐπιφυλλίδος περιεργατάτης, ἣν οἱ πάντες θὰ θελήσουν ν' ἀναγνώσῃ καὶ θὰ ἐπενέγκωμεν διαφόρους ἄλλας βελτιώσεις εἰς τὸ φύλλον.

μικαὶ δυσμορφίαι καὶ ἀνωμαλίαι τοῦ προσώπου, ὡς εἴπομεν, ἀπαντῶσι συχνότερον ἢ εἰς τοὺς ὁμαλῶς ἔχοντας τῶν ἀνθρώπων τὸ γεγονός τοῦτο λοιπὸν δὲν διέφυγε τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχαίων· ἐπειδὴ δὲ οἱ θεοὶ καὶ αἱ θεότητες ἦσαν προσωποποιήσεις ὑπερβολικαὶ ἢ ὅλων τῶν ἀνθρωπίνων ἀρετῶν μέγχι τοῦ ἰδανικοῦ ἢ τῶν κακῶν καὶ ἐλαττωμάτων, διὰ τοῦτο, φρονούμεν, εἰς τοὺς Σατύρους καὶ Σεληνοὺς οἱ ἀρχαῖοι ἐδόξαν τὸν τέλειον καὶ στερεότυπον τῆς δυσμορφίας τύπον λαμβάνετα ἐκ πρωτοτύπων ἀνθρώπων δυσειδῶν, τοὺς ὁποίους ἐν τῇ κοινωνίᾳ παρετήρησαν ὅτι εἰσι συχνότερον τῶν ἄλλων ἐπιρρεπεῖς εἰς ἀσελγείας καὶ διαστροφὰς τῶν σαρκικῶν ὀρέξεων.

Μία ἐκ τῶν συχνῶν ἀπλῶν λειτουργικῶν ἀνωμαλιῶν, λέγει ὁ Cullerre εἶναι ἡ πρόωρος διέγερσις τῶν γεννητικῶν ὀργάνων. Παρατηρήθη ὑπὸ διαφόρων συγγραφέων ὅτι ἡ διέγερσις αὕτη δύναται ν' ἀναπτυχθῇ ἀπὸ τοῦ 4ου ἤδη ἔτους τῆς ἡλικίας. Μίαν τοιαύτην περίπτωσιν εἶδεν ὁ Parent-Duchatelet εἰς μίαν κόρην 4 ἐτῶν, τῆς ὁποίας ὁ κυνισμὸς καὶ αἱ ἀσελγεῖς πράξεις ἐξέπληκτον τοὺς οἰκείους· ὁ Marc παρατήρησεν ἐπίσης εἰς κόρην 8 ἐτῶν σφοδρὰν **ευφομαρίαν**. Ὁ Laségue εἶδε δύο παιδιὰ, ἐξ ὧν τὸ ἐν 18 μηνῶν, τὸ ἕτερον δύο ἐτῶν, τὰ ὅποια ἀπέκτεσαν τὴν ἐξὶν τοῦ ἀναισθημοῦ. Ὁ Magnan ὡσαύτως παρατήρησε παιδίαν 7 ἐτῶν, ἀπασχολουμένην ἀενάως εἰς τὴν ἐκानοποίησιν τῶν ἡδονικῶν ὀρέξεων τῆς ἡ μήτηρ αὐτῆς εἶναι νευροπαθῆς, ὁ πατὴρ οἰνοπότης. Τὰ φαινόμενα δὲν εἶναι ἀποτελέσματα κατὰθεῖς κακῆς ἔξεως, ἀλλὰ συμ-

ΤΩ ΦΙΑΤΑΤΩ ΡΑΜΗΛΓΑ

Ἐπὶ τῇ ἀποφυλάκσει του

Ἰδοὺ! μᾶς φεύγεις Ραμπάρᾶ ἀπ' ἐδῶ μέσα πάλι
Καὶ σ' ἐβράδε τὸ Σύνταγμα ἀπὸ τῆν φυλακῇ
Στὸ πείσῃ αὐτὸ τοῦ Καραϊζᾶ, στὸ πείσῃ τοῦ Καψιῆ
Καὶ βγαίνεις εἰς τὰ στήθη σου τῇ δημοκρατικῇ
Φωτῇ ἐγκλείων ἀσβεστὴ καὶ πιότερο μεγᾶλη
Γιατ' εἶδες τοῦ θωμῆκου ἐδῶ καλὰ τὸ χάλι.

* *

Μᾶς φεύγεις! καὶ ἡ παρὰ μας εἰς τὴ φυγὴ σου χάνει
Ὁλὴ τὴν εὐθυμία της, τὸ σπέρτο της, τὰ γέλοια
Τὰ χαλαμπόρια, τῆς φωναῖς, ἀκόμα καὶ τὸ Γιάννη
Ποῦ τόσο μᾶς συνέδεε μὲ τὰ χραιοβαρέλια
Καὶ πηγαινοερχότανε ζητῶν ἀπαύστως ὕλη
Αἰροῦντων ὅμως κάποτε καὶ τὰ ξηρὰ μας χεῖλη.

* *

Μᾶς φεύγεις! Μ' ἀλησμόνητα ἐνῶ θὰ ἔχῃς Σὸ
Τ' ἀγριεμένα πρόσωπα τινῶν ἀγγυολόκων
Καὶ τῶν σκοπῶν τὸ βρέ καὶ ρέ καὶ τὸ «ἐκτὸς κρασί»
Εἰς τῶν λεόντων μέσα δῶ ἔμελλε τὸν φρικτὸν Λάκκον
Συχνὰ θὰ σ' ἐνθυμούμεθα ὡς πνεῦμα εὐθυμίας
Καὶ Λύπης ἀντιφύμακον ἐν μέσῳ τῆς Ἀνίας.

* *

Μᾶς φεύγεις! Ἀμὲ στὸ καλὸ. Ποτὲ δὲ μὴ σὲ ἴδῃ
Τὸ βλέμμα μας ὀπῆκον πλὴ τοῦ Κωνσταντινίδου
Χαιρετὰ τὸν Ναυόπουλον καὶ αὐτὸν τὸν Παξιμάδη
Γὰ πάντα. Ρίξε πίσω σου ἓνα βαρὺ πετράδι
Ποτέ σου μὴν ᾗς τιποτέ διὰ τοὺς βασιλεῖς
Γιατὶ καὶ πίσω θὰ μπλεχθῇς μὲ τοὺς εἰσαγγελεῖς.

* *

Ἀλλ' ὄχι! σὲ ἐγνώισα ποτὲ δὲν θὰ θελήσῃ
Καὶ ἂν μυρίας πρόκειται νὰ πάθῃς φυλακίσεις
Νὰ προσκυῖς ὕψηλὰ πάντοτε τῇ σημαίᾳ
Θὲ νὰ κρατῇς ποῦ παριστᾷ μὲν εὐγενὴ ἰδέα

φύτου ὑπερδιεγέρσεως αὐτομάτου τοῦ γεννητικο-νοτιαίου κέντρου (centre génito spinal). Τὰ παιδιά, λέγει ὁ Laségue, τὰ ὁποῖα δεικνύουσι τοιαύτας τάσεις, δὲν εἶναι ὡς ὅλα τὰ παιδιά. Τὰ φαινόμενα ταῦτά εἰσι συμπτώματα τῆς ἐκφυλίσεως τοῦ ὁργανισμοῦ. Ἡ ὑπερδιέγερσις αὕτη ἀπαντᾷ καὶ εἰς ἐνήλικους ἢ προδεδηκότας τὴν ἡλικίαν. Μία γραῖα 72 ἐτῶν, ἥτις πολλάκις κατὰ τὴν νεανικὴν ἡλικίαν ἐπάσχειν ἐκ διαφόρων νευρικών διαταράξεων καὶ παικίλων παρορμητικῶν, ἐξηκολούθει νὰ ἀνυψώσῃται καὶ ἐνώπιον ζένων προσώπων ποιῶσα παραδόξους τινὰς κινήσεις τῆς λεκάνης καὶ τῶν κάτω ἁκρῶν, ἐνῶ εὐρίσκετο ἐπὶ τοῦ καθίσματος καὶ συνωμίλει. Εἰς τὸν ἱατρὸν ὁμολόγησεν ὅτι τοῦτο τῇ προσεναί ζωηρὸν ἡδονικὸν αἰσθημα, καὶ ὅτι τὰς κακὰς ταύτας ἐξεις εἶχεν ἤδη ἀπὸ τοῦ ἑοῦς τῆς ἡλικίας της! Ἄν καὶ αἰσθύνεται, προσέθηκε, διὰ τὴν πράξιν ταύτην, ἐν τούτοις οὐδέποτε κατώρθωσε νὰ ἀπαλλαγῇ τῶν τάσεων τούτων.

Ὁ Magnan (Gullerre) ἀναφέρει περὶ ἐνὸς ἀνδρὸς ἡλικίας 55 ἐτῶν, κωφοῦ υἱὸς καὶ κωρὸς καὶ αὐτός, ἔχων ἑδελφὸν καὶ ἀδελφὴν ἐπίσης κωφοὺς καὶ φρενοβλαβεῖς πάσχοντες ἐκ λυπομανίας. Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὁ ἀνὴρ αὗτος ἐπάσχειν ἐκ πριαπισμοῦ, ὥστε ἠναγκάζετο μέγα μέρος τῆς νυκτὸς νὰ διέρρηται ἐκτὸς τῆς κλίνης του καὶ νὰ λαμβάνῃ τοπικὸν ψυχρὸν λουτρὸν καὶ πλύσεις διηγεαῖς, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ὑπεχώρει ὁ πριαπισμὸς πάντοτε, ὅστις ἦν πολλάκις ὀδυνηρὸς. Ἡ συχνὴ συνουσία ἐπὶ τῆς νόσου ταύτης δὲν ἔχει καθησυχαστικὴν ἐπίδρασιν.

Κ2' ἥς αἱ πτωχαὶ σειόμεναι ὡς ἄγριον τι θῖσμα
Θὰ ψάλλουσι στοῦ ἰσχυροῦς τὸ κύκνειόν των ἄσμα.

Λογίχης

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΕΛΕΩΝ

Ἰπατωμέθεα λέγοντες ποτὲ ὅτι ὁ Κωστός μας θὰ ἱμοιάσῃ τοῦ μπαμπά του.

Δύο του ἀνέλδοτα, ὃν τὸ ἐν ἀναγράφει ἡ Ἐφημερίς καὶ τὸ ἄλλο ἡ Ἀκρόπολις ζηλεύοντα ἐκείνην, μας πείθουσιν ὅτι τὸ βασιλόπουλο ἐπῆρε μᾶλλον ἀπὸ τὴ μάνα του, ἀπὸ τὴν προσφιλεῖ τοῖς πτωχοῖς βασιλίσσαν, ἀπὸ τὴν φτωχολίαν μας Ὀλγαν.

Κατὰ τὴν Ἐφημερίδα, ὁ διάδοχος ἐδῶκε καινούργιες σχεδὸν ἀφῆστο παλτό, εἰς ἓνα πτωχὸν καὶ βιγούντα ἐκ τοῦ φύχους νέου, τὸ ὁποῖον πάλτο, κατὰ πληροφориάν τοῦ Ἑσμεπαγῆ, εἶναι ἔργον τοῦ ἀρίστου τῶν βαπτῶν τῆς ἡμετέρας πόλεως, τοῦ εἰς τὸ εἶδος τοῦ καλλιτέχνου κ. Θεοφίλου Χαλκωμάτῃ, βάρπτου τοῦ Διαδόχου.

Κατὰ δὲ τὴν Ἀκρόπολιν, ἀνθαμιλλωμέναν ν' ἀρρηθῇ μετὰ πάσης λεπτομερείας καὶ διαλογικῆς τὸ γεγονός, ἔχρησεν 100 δραχμὰς εἰς μίαν κυρὰ Νικηταῖαν, Ἀμοργιανήν, διὰ ν' ἀπολυθῇ ἐκ τοῦ στρατοῦ ὁ σύζυγός της, μετὰ τὴν τρίμηνον ὑπηρεσίαν του.

Ὡραῖα καὶ ἀξέπαινοι αἱ πράξεις αὗται καὶ ὁ Ἑσμεπαγῆς δὲν ἔχει λόγους διὰ νὰ τὰς ἐπαινέσῃ, διότι δὲν ἔχουν καὶ αὐταὶ ἀνάγκην ἐπαινῶν. Ἐξ αὐτῶν συμπεραίνομεν ὅτι ὁ Κωστός θὰ γείνη μίαν ἡμέραν δημοφιλέστατος. Ἀλλὰ φοβούμεθα μήπως ἡ μεταξὺ τῶν δύο μεγαλοσχημῶν ἡμῶν συναδελφῶν ἀντιζηλία καὶ τάσις πρὸς τὸ ἐπιδεικνύειν ὅσο τὸ δυνατόν μείζονα ἢ μία τῆς ἄλλης φιλοδοξιακότητα, καταντήσῃ μέχρι κατασκοπεύσεως τῶν ἐλαχίστων φιλελευθέρων πράξεων τοῦ διαδόχου σμικροῦνόντα οὕτω τὴν ἀξίαν αὐτῶν ὑπὸ χριστιανικὴν ἐποψίν, ὅσοι ὁ Χριστὸς ἐντέλλεται ἡμῖν, ὡς πρὸς τὸ ἀγαθοεργεῖν, ἐκείνο τὸ ὑψηλόν: «Μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου.»

Ἡ κληρονομικὴ ἦτοι ἡ τῶν κληρονομικῶν-ἐκπεφυλισμέτων νομομανία παρὰ ταῖς γυναῖξαι καὶ ἡ σατυρικός παρὰ τοῖς ἀνδράσι συγγένεις εἶναι τόσον ἀκαταγώνιστος καὶ λαμβάνει τοιαύτας διαστρεφάς, ὥστε οἱ πάσχοντες, καίτοι ἔχουσι διαυγῆ τὸν νοῦν καὶ πλήρη συνείδησιν τῆς καταστάσεως καὶ προστρέφουσιν εἰς τὴν ἱατρικὴν συνδρομήν, ἐν τούτοις προβαίνουσι, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ὀρέξεων τῶν, εἰς πράξεις διαλυθευούσας τὴν τιμὴν καὶ ὑπόληψιν καὶ αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

Ὁ Trélat ἀναφέρει μίαν περίεργον περίπτωσιν: Προέβηται περὶ μιᾶς γυναικὸς 67 ἐτῶν, λίαν σεμνῆς τοὺς τρόπους, χαρακτῆρος μελιγίου καὶ ὀμαλοῦ. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν τεσσάρων ἐτῶν, καθ' ὃ ἦν ἐγκαλεισμένη ἐν τῷ φρενοκομείῳ, ἡ διαγωγὴ αὐτῆς ἦν ἀμεμπτος καθ' ὅλα· ἀλλ' ὅταν ἀρίετο εἰσθεῖρα ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἡ σκεπὴ ἥλλαξεν ἀποτόμως. Ἦδη ἀπὸ τῆς νεανικῆς αὐτῆς ἡλικίας προσεκάλει πάντοτε τοὺς ἀνδρας, ἐνῶ ἀπ' ἐτέρου ἡρωδρία, ὅταν ἀπέτεινέ τις τὸν λόγον πρὸς αὐτήν ἦν πρότυπον τέλος σεμνῆς νεάνιδος. Μόλις ὅμως εὐρίσκετο μόνη ἐνώπιον ἀνδρὸς, ἡμέσως ἀνῆγειρε τὸ φόρεμα καὶ τὸ ὑποκάμισον καὶ ἐπετίθετο ἀγρίως καὶ λυσσώδως κατ' αὐτοῦ.

Οἱ γυναῖκες αὐτῆς πρὸς κατάπausιν τῶν ἀσχημιῶν τούτων ἀπεράσισταν νὰ τῇ δώσωσι σύζυγον φρονούντες ὅτι ὁ γάμος θὰ ἦν τὸ σωτήριον φάρμακον κατὰ τῆς παθολογικῆς ὀρέξεως τοῦ τέκνου των.

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

Τελωνειακιά. Διὰ τοὺς τελωνειακοὺς τοῦ Πειραιῶς ἐ-
ξημέρωσεν.

Ἀφοῦ βάσις τῆς κατηγορίας τῶν Τελωνειακῶν Πειραιῶς ἐλλείψει ἄλλων ἀποδείξεων, ἐχρησίμευσαν αἱ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀδελφῶν Νερβουδάκη, αἱ ἐν τῇ δικηγορίᾳ τῶν Τελωνειακῶν Σύρου ὑπάρχουσαι, καὶ ἀφοῦ οἱ μὲν Τελωνειακοὶ Σύρου Δου-
ζίνας, Νομικός, Βουδούρης, Δελιακατερίνης καὶ Κορριάτης, κατηγορήθησαν διὰ καταχρήσεις πλέον τῶν πεντήκοντα χι-
λιάδων δραχμῶν οἱ δὲ Τελωνειακοὶ Πειραιῶς δέκα τέσσαρες τὸν ἀριθμὸν, κατηγορήθησαν μόνον διὰ εἴκοσι πέντε χιλιάδας δραχμῶν.

Καὶ ἐν τούτοις οἱ τελωνιακοὶ Σύρου ἀθωοῦνται καὶ δια-
τηροῦνται εἰς τὰς θέσεις των.

Οἱ δὲ τελωνειακοὶ Πειραιῶς καταδικάσθησαν καὶ ἐρρί-
φθησαν εἰς τὰς φυλακάς.

Ἰδοὺ ἡ ἐν Ἑλλάδι Δικαιοσύνη!

Αὐτοκτονῶ, αὐτοκτονεῖς, αὐτοκτονεῖ. — Ἡ
αὐτοκτονία ἐξακολουθεῖ νὰ ᾔναι εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.
Προσέλαβε χαρακτῆρα ἐπιδημικόν. Τὰ κρούσματά της αὐξά-
νουν καθ' ἑκάστην, πολλαπλασιάζονται καὶ ἐκτείνονται ἐπὶ
πάσης σχεδὸν ἡλικίας. Αὐτοκτονοῦν γέροντες καὶ νέοι, ἄνδρες
καὶ γυναῖκες καί, καθὼς προχωρεῖ τὸ κακόν, δὲν εἶναι παρά-
δοξον ν' ἀναγνώσωμεν ἡμέραν τινὰ εἰς τὰς ἐφημερίδας εἰδή-
σεις ὡς τὰς ἐξῆς:

«Ἀπροσδόκητον δυστύχημα ἐπληξε τὴν οἰκογένειαν τοῦ
ἐριτίμου ἡμῶν συμπολίτου κ. Κλαυμένου. Τὸ τέκνον αὐτοῦ τὸ
προσευλές, ὁ διετὴς Μπιμπῆς, ζήλευον διότι εἶδε τὸν οὐκ ἡλικί-
αυ τοῦ υἱὸν τοῦ γείτονος κ. Χαροῦμενου, ἔχοντα σπαθάκι καὶ
τουφεκάκι καὶ ἀλογάκι ὀρειώτερον τῶν ἰδικῶν του κῆτοκτόνησε
τὸ ἀτυχές διαπερασθὲν διὰ τοῦ σπαθακίου του καὶ πεθὼν οὕτω
θύμα τῆς ζηλοτυπίας του! Ποῦ ζῶμεν!»

«— Μεθ' ὅλον τὸ κατὰ τῆς αὐτοκτονίας εἰ-
ργημα τοῦ κ. Μοσχάκη, χθὲς προσέβη εἰς τὴν ἀπονενοημένην
πράξιν τῆς αὐτοκτονίας βρέφος βαυκαλιζόμενον ὑπὸ τῆς πα-
ραμύνας αὐτοῦ, διότι αὐτὸ ἤθελε νὰ σηκωθῇ κι' ἐκείνη ἐπέ-
μενε νὰ τὸ κοιμήσῃ.»

Πλάνη. Ἡγάπα τὸν σύζυγόν της μετὰ λύσεως, ἀλλ' ἡ-
γάπα ἐπίσης μετὰ λύσεως καὶ πάντα ἄνδρα. Σκάνδαλα πολλὰ
ἐπικυκλοῦνται.

Καὶ ὅταν δὲ ἐγένετο μᾶμμη, οὐδὲν ἤλλαξεν ἐν τῇ δια-
γοίᾳ αὐτῆς. Τὸ αὐτὸ ἀφροδίσιον πῦρ διεδίδρωσκεν αὐτὴν.
περίεργον δὲ ὅτι αἱ καταχρήσεις μακρὰν τοῦ νὰ καταστρέ-
ψωσι τὴν υἱεῖαν, τὸνναντίον εὐτραφεστέραν καὶ ἀνθρωπότεραν
τὴν ὄψιν αὐτῆς καθίσταν, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ χρόνος, ὁ διασπεί-
ρων πανταχοῦ τὴν παρακμήν, ἦν φειδωλὸς δι' αὐτὴν εἰς τὸ
καταστρεπτικὸν τοῦ ἔργου.

Ἀντιθέτως πρὸς τὴν ὑπερδιέγερσιν τῶν ἀφροδισίων ὀρέ-
ξεων ὑπάρχουσι περιπτώσεις ἀδιαφορίας καὶ ψυχρότητος, (καὶ
ἀνικανότητος δὲ πρὸς τοὺς ἄνδράσι) μέγας ἀποστροφῆς πολ-
λάκις πρὸς τὸ ἀντίθετον φύλον. Ὅπως δὲ ἐν τῇ προηγου-
μένη τάξει εἰς τινὰ ἄτομα ἡ διέγερσις εἶναι περιοδική, οὕτω
καὶ εἰς τοὺς ἀπαθεῖς ἐνταῦθα ἡ ἀδιαφορία καὶ ἡ ὑπνηλία, οὕ-
τως εἰπεῖν, τῶν γεννητικῶν ὀρέξεων συμβαίνει περιοδικῶς
ἐνίοτε. Αὕτη ἀκριβὲς ἡ περιοδικότης εἶναι ἐν ἐκ τῶν συνήθων
χαρακτῆρων τῆς κληρονομικότητος, ἀποσπῶν σπουδαῖον ση-
μεῖον ἢ σύμπτωμα τῆς ἐκφυλίσεως, διὸ πρὸς βοήθειαν τῆς
διαγνώσεως ἐν τῇ παθολογίᾳ τοῦ νευρικοῦ συστήματος, ἰδίως
κατὰ τὰς ψυχοπαθείας, δεόν νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν. Ἀλλ'
ὑπάρχουσι καὶ ἄτομα, τὰ ὅποια καθ' ὅλον τὸν βίον οὐδεμίαν
ἀφροδίσιαν ἀνάγκην ἠσθάνθησαν.

* *

Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Χίλις Μοσχάκηδες καὶ ἄν ὀρίσουν κρούγματα ἐκ τῶν
ὁποίων ἄλλως δὲν νοιώθει σκράπ ὁ λαός, δὲν γίνεται τίποτε.

Ἡ αὐτοκτονία εἶναι ἡ ψύχωσης τοῦ αἰῶνος. Ἐρω-
τήσατε περὶ τούτου καὶ τὸν κύριον Φιλήμονα αὐτοκτονοῦντα
καθ' ἑκάστην.

✱

Μεταξὺ δύο γερόντων κουφταλοειδῶν ἱστορικώτατον!

— Ἀφοῦ αὐτοκτονῇ ὁ πρίγκηψ τῆς Αὐστρίας, ἐμεῖς τί καθόμαστε;

— Ἀ! βέβαια δὲν εἶναι ζωὴ αὕτη!

✱

Ὁ Ραμππαγᾶς ἄφαντος. — Ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ
ἐπὶ πολὺν ἐτι χρόνον ὁ διευθυντὴς καὶ ἀρχισυντάκτης τοῦ
Ραμππαγᾶ κ. Κλεάνθης Ν. Τριαντάφυλλος θά ᾔναι ἄφαν-
τος καὶ τοῦτο ἔστω πρὸς εἰδήσιν παντὸς ζητούντος αὐτόν, ἂν
μάλιστα τὸν ζητῇ διὰ κακὸν σκοπὸν.

Ἐξήγοῦμεθα.

Γνωστὸν ὅτι ὁ **Ραμππαγᾶς** δικάζεται ἐρήμην, ἐν Λα-
μίᾳ, τῇ 30 τοῦ λήγοντος μηνός.

Λοιπὸν, τὸ ἄρθρον 467 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐρίζει
ἐν ἀρχῇ αὐτοῦ τάδε:

«Συγγρόνως θεωρεῖται ὁ ἐρήμην καταδικασθεὶς ὡς ἄ-
φαντος» κ.τ.λ.

Ὡστε ἂν φαίνεται ὅτι φαίνεται ἐνώπιόν σας ὁ διευθυντὴς
τοῦ **Ραμππαγᾶ**, μὴν τὸ πιστεύετε. Θά ᾔναι τὸ φῶσμα του.
Αὐτὸς ἔγεινε πλέον ἄφαντος.

✱

Ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνοις. — Οἱ ἐν φυλακῇ συ-
νάδελφοι ἡμῶν μαθόντες τὴν ἐξοδὸν τοῦ **Ραμππαγᾶ** προση-
γόρευσαν αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνοις, καὶ μετὰ κωδωνο-
κρουσιῶν.

Ἀπεγορίσθη δὲ αὐτῶν μετὰ συγκινήσεως εὐχόμενος ὑπὲρ
τῆς ἀπαλλαγῆς των καὶ ὑποσχόμενος ὅτι θά ἐργασθῇ ὑπὲρ
αὐτῶν διὰ τοῦ φύλλου του ἐπιδιώκων τὴν βελτίωσιν τῆς τύ-
χης των.

Εἶθε δὲ ὅλη ἡ δημοσιογραφία, ἄνευ διακορίσεως πολιτικοῦ
φρονήματος νὰ ἐργάζεται συγχρότερον πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον
καὶ νὰ μὴ λησμονηθῶσι τόσοὶ δυστυχεῖς ἀναμένοντες μετὰ

Διαστροφὴ τῆς γεννητησίου ὀριμῆς.

Ὅπως ἀνέκρουστα καὶ ἀπίστευτα περιστατικὰ διαστροφῆς
τῶν γεννητικῶν ὀρέξεων (perversion) συνέλεξεν ἡ παθολογικὴ
ψυχολογία. Αἱ κηθεῖσαι κακίαι ἐξ ἐκδεδητημένου βίου αἱ
μέχρι πολλῶν διαστροφῆς τῶν φυσικῶν ὀρέξεων ἀφικνούμε-
ναι διαφέρουσιν ἐν πολλοῖς τῆς παθολογικῆς διαστροφῆς, περὶ
ἧς πρόκειται ἐνταῦθα. Ὁ ἐξησκημένος ἱατρὸς εὐκόλως ὡς ἐπὶ
τὸ πλεῖστον δύναται νὰ κάμῃ τὴν διάγνωσιν μεταξὺ τῶν δύο
τούτων εἰδῶν. Οἱ ἀληθῶς νοσοῦντες **γεννητικοὶ (sexuels)**
ἔχουσι τὸ αὐτὸ σημεῖον τῆς παρορμησεως (impulsion) καὶ
τῆς **obsession**, οἷον εἶδομεν ὑπάρχον εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις
τῶν προηγουμένων καταστάσεων ἢ φύσις τῆς νόσου εἶναι ἡ αὐτὴ
ἡ ἐκφυλισίς. αἱ πράξεις μόνον καὶ αἱ ἔμμοροι **ιδέαι (obses-
sions)** διαφέρουσιν, ἐνταῦθα τούτων σχετιζομένων πρὸς τὰς
ὀρέξεις τῶν γεννητικῶν ὀργάνων.

Ἱστορικὰ ἀσθεῶν:

Νεῦνις 29 ἐτῶν ἠσθάνετο ἑρωτικὰς ἐρμᾶς δι' ἂν βρέφος
δύο ἐτῶν. Ἡ πάσχουσα αὕτη ἔχει μητέρα ὑστερο ἐπιληπτικὴν,
ὁ δὲ ἐκ μελαγχολίας πάσχον πατήρ αὐτῆς ἀπέθανεν ἐξ ὀξείων
ἐγκεφαλικῶν φαινομένων. Πολλάκις δὲ ἡ πάσχουσα προηγου-
μένως παρέσχε διαφόρους ψυχικὰς ἀνωμαλίας τῶν ἐκπεφυλισ-
μένων, ἥτοι ἐπάσχευ ἐκ **κλειστομανίας**, ἐξ ἀγωνιώδους **μορο-
μανίας** τῆς ἀμφιβολίας, ἀμφιβάλλουσα καὶ ἀνταγοῦσα, ἂν

παλμῶν ἐλπίδος τὴν τέλει τῶν γάμων τοῦ διαδόχου, διὰ τὴν τὴν χάριτος.

Εἶναι πολλοί, πλείστοι οἱ χάριτος ἄξιοι καὶ καιρὸς πλέων ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς κοινωνίας, εἰς τὰς στέγας τῶν δυσμοίρων οἰκογενειῶν αὐτῶν τῶσαι παρρηγορικαὶ δυνάμεις φθειρόμεναι ἐν ταῖς φυλακαῖς.

ΚΑΛῆ Ἐλευθεριά, παυθήτω!

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΙΝ.—Εἰς φίλος λέγει τῷ ΡΑΜΠΑΓΑ:

— Σὲ συγαίρω τώρα δύνασαι νὰ εἴπῃς: «Εἰμι Ἐλεύθερος»!

Καὶ ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ ἀπαντᾷ:

— Ἡμελεῖ Ἐλεύθερος.

Η ΔΙΚΗ ΗΜΩΝ ΕΝ ΛΑΜΙΑ

Ἐκ τῆς **Ἑφημερίδος** ἐμάθομεν ὅτι ὁ ἀδελφός **Ρόγκος** Χοῦδης ἀνεχώρησεν εἰς Λαμίαν σήμερον ἵνα δικασθῇ κατ' ἀντιμωλίαν ἐνώπιον τῶν ἐκεῖ κηκουριοδικῶν ἐπὶ τῇ γνωστῇ διὰ τοῦ **Ραμπάγ**, ἐξουσίσει αὐτοῦ κατὰ τοῦ βασιλέως, ἐν ᾗ συγκατηγορούμενος αὐτοῦ εἶναι ὁ Κλεάνθης Τριαντάφυλλος, ὅστις θέλει δικασθῇ ἐρήμην.

Οὕτω ὁ Κλεάνθης Τριαντάφυλλος δὲν θὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ συγκατηγορούμενου αὐτοῦ, κατὰ τὴν δίκην, καθὼς παρὰ δόξω δὲν συνητήθη μετ' αὐτοῦ ἐν ταῖς φυλακαῖς, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι ἐκεῖνος μὲν ἐφυλακίσθη καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς τέχνης καὶ καθ' ὅλας τὰς περὶ προφυλακίσεως διατάξεις, εἰς τὰς φυλάκας τοῦ Παλαιοῦ Στρατῶνος, ὁ δὲ ἀδελφός **Ρόγκος** μόλις, πρὸ αὐτοῦ προφυλακισθεὶς ἐπὶ πέντε ἢ ἑξ ἡμέρας, εἰς τὸ αὐτὸ δωμάτιον ὅπου τὸν διεδέχθη ὁ Κλεάνθης, (τὸ ὑπ' ἀριθ. 6, τὸ λεγόμενον δωμάτιον Ἀσκαρη, ὅπου εἶχον καὶ τοὺς τελωνιακοὺς), μετέβη εἰς τὴν πτέρυγα τοῦ νοσοκομείου τῶν φυλακῶν, τὰ κοινῶς λεγόμενα **μαριὰτικα**, ὅπου, μετ' ὀλίγον ὁ κ. Καρατζᾶς ἐπεσκέφθη αὐτόν καὶ συνεπέα τῆς ἐπισκέψεως ταύτης μετετέθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ἐκεῖθεν δὲ ἀρέθη ἐντελὴς ἐλεύθερος μεταβὰς εἰς τὴν συνήθη του κατοικίαν καὶ ἐξερχόμενος ὅπου τὴν ἤθελε.

τοιαύτην, ἢ τοιαύτην πράξιν ἐπραξε καλῶς, ἢ ἂν τοῦτο ἦ ἐκεῖνο τὸ πρᾶγμα ἀληθῶς ὑπάρχει ἢ οὐ κτλ. ἐκ **μονομαρίας** τοῦ **φροβέδο** ἀντικείμενά τινα κτλ. καὶ τελευταῖον δὲ ἐπαθεν ἐκ τῆς διαστροφῆς, περὶ ἧς ὁ λόγος ἐνταῦθα.

Πρὸ ὀκτώ ἡδὴ ἔτων, τοῦτέστιν εἰς ἡλικίαν 21 ἔτους ἡσθάνετο ἀκατανίκητόν τινα ἐπιθυμίαν νὰ συγκατοικῇ μετὰ τοῦ μικροῦ ἀνεψίου αὐτοῦ, ἡλικίας μόλις πέντε ἔτων. Ὄταν ἐβλεπε τὸ παιδί τοῦτο ἡσθάνετο ἡσυχίας ὁρᾶς καὶ σφόδρα διηγεῖτο, ἀνεστέναζε, τὸ πρόσωπόν της ἐγίνετο κατέρυθρον, καὶ ἐνότιε ἢ ἐπιθυμία ἀπέληγεν εἰς ἡδονικοὺς σπασμούς καὶ πλήρη ἐρωτικὴν ἀπόλαυσιν. Τὸ ἀνόσιον τοῦτο αἶσθημα προσεπάθει νὰ καταστείλῃ δι' ὅλων τῶν δυνάμεων, ἀλλ' εἰς μάτην. Ἐντελὴς ἐξέφρων ἀπηλπίζετο καὶ ἡσυχίετο διὰ τὸ πάθος τοῦτο ἢ ὁρμὴ ἦτο ἀνωτέρα τῆς θελήσεώς της.

Ἀργότερον ὅτε ἐγεννήθη δεύτερος ἀνεψίος, ἐγκατέλειπε τὸν πρῶτον καὶ τὸ αὐτὸ αἶσθημα ἐστράφη πρὸς τὸ νέον βρέφος. Ἀκολούθως δὲ τὸ τρίτον ἐγένετο ἀντικείμενον τῶν παθολογικῶν ὁρᾶσεων τῆς καὶ εἶτα τὸ τέταρτον καὶ κατὰ τὸ παρὸν τὸ πέμπτον παιδίον, ἡλικίας τριῶν ἔτων. Πάντοτε, ὡς λέγει, αἰσθάνεται μίαν ὠθησιν ὅπως ἐνόχως ἐναγκαλισθῇ αὐτό.

Τέλος ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαλισθῇ ἐν τῷ φρενοκομείῳ πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῶν παθολογικῶν τούτων παρορμήσεων. Εἶναι ἡσυχος, ἐργάζεται καλῶς, ἐξέφρων. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐξέρχεται καὶ ἐπισκέπτεται τὴν οἰκογενεὶάν της διὰ νὰ δοκιμάσῃ κατὰ πόσον ἐβελτιώθη. Ἀλλὰ πάντοτε ἡ ὕψις τοῦ

Ἐν τούτοις ἡ **Ἑφημερίς** καὶ ἄλλοι συνάδελφοι ἀγγέλλουσιν τὴν ἀποφυλάκισιν τοῦ διευθυντοῦ καὶ ἀρχισυντάκτου τοῦ **Ραμπάγ** Κλεάνθους Ν. Τριαντάφυλλου, δυνάμει τοῦ 6 άρθρου τοῦ Συντάγματος, γνωρίζουσι τῷ λαῷ ὅτι καὶ ὁ ἀδελφός **Ρόγκος** ἀπεφυλακίσθη μετὰ τοῦ Κλεάνθους.

Ἐπὶ τέλους, ἀδελφε, τί κοροϊδεῖαι εἶν' αὐταῖς;

Στραβὸς εἶν' ὁ κόσμος; Δὲν ἐβλεπαν ὅλοι τὸν Χοῦδαν ἐλεύθερον;

Δὲν ἤξεύρουν ὅλοι ὅτι ὁ Τριαντάφυλλος μόνον ἦτο προφυλακισμένος;

Καὶ ἐκεῖνος μὲν ἦτο ἔξω παρὰ τὸ σύνταγμα;

Οὗτος δὲ μέσα, κατὰ τὸ σύνταγμα;

Ποῦ τὴν πᾶν τὴν κλῆρα;

Ἀλλ' ἂς εἰναι ὁ Κλεάνθης, μεθ' ὅσα καὶ ἂν ὑπέφερε, δὲν μνησικακεῖ.

Ἐῶσται ν' ἀθωωθῇ ὁ **Ρόγκος**, ἔστω καὶ ἂν ἀθωούμενος τὸν προκαλέσῃ εἰς μονομασίαν μετ' αὐτοῦ θανάτου.

Ἐντροπὴ ὅμως νὰ μὴ γράφεται ἡ ἀλήθεια, καὶ νὰ ἐξαπατάται τόσον ὁ λαός.

ΤΟ ΕΥΩΝΟΝ

Ἀντάξιον τοῦ τίτλου αὐτοῦ τὸ **Ἀλοπωλεῖον** τοῦτο κείμενον κατὰ τὴν ἐδὸν Διάλογον, ἀριθ. 218, καὶ διευθυνόμενον παρὰ τοῦ δημοφιλῆς ἐμπόρου κ. Γ. Κιρκινῆ, δύναται νὰ ικανοποιήσῃ καὶ τὸν δυσκολώτερον, τὸν ἀπαιτητικώτερον ἀγοραστήν.

Πάντα τὰ ὑάλινα αὐτοῦ σκεύη εἶναι ἐκλεκτὰ προϊόντα τῶν καλλιτέρων εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων, διακρίνονται δὲ αἱ παντοειδεῖς αὐτοῦ λάμπαι.

μικροῦ ἀνεψίου μεγάλην ἐντύπωσιν ἐμποιεῖ εἰς αὐτήν· εἰς τὴν τράπεζαν φροντίζει νὰ κᾶθηται μικρὸν αὐτοῦ· καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος παλαίει καθ' ἑαυτῆς, αἰσθάνεται περιστάσεις κατὰ τὸν λάρυγγα, δυσφορίαν εἰς τὸν στόμαχον σπασμούς ἡδονικοὺς, καὶ οὕτω ἡ πάλη αὕτη καθίσταται ἀράρητος.

Σημειώτεον ὅτι οὐδέποτε ὑπέκυψεν εἰς ἀσχημὴν καὶ ἀνήθικὴν τινα πράξιν, τὸ δὲ περίεργον ἦν ὅτι αἱ παθολογικαὶ αὐτῆς παρορμήσεις μόνον τοὺς μικροὺς αὐτῆς ἀνεψίους εἶχον ὡς ἀντικείμενον ἐπιθυμίας, οὐχὶ δὲ ἄλλα μικρὰ παιδιὰ, ἂν καὶ χάριν προφυλάξεως πάντοτε ἐφρόντιζε νὰ ἀποφύγῃ τὴν μετὰ τῶν μικρῶν παιδιῶν ἐπαφήν.

Ἐν τῇ κλινικῇ του ὁ Magnan διαγινέτο περὶ ἐνὸς ἀσθενούς, τελείου τύπου **κληρονομικοῦ**, τὰ ἐξῆς ἅπερ ἐσημειώσαμεν. Ὁ πάσχων ἔσχεν ἤδη ἐκ μικρᾶς ἡλικίας ψευδαισθήσεις τῆς ὁράσεως (*hallucinations de la vue*), αἵτινες ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐξακολουθοῦσι νὰ συμβαίνωσι καὶ νῦν. Ὁ πάσχων οὗτος κατὰγεται ἐξ οἰκογενείας ἐκ μελῶν ἐκκεντροικῶν καὶ ἀνωμαλῶν συνισταμένης, πολλάκις δὲ ἔσχε περιόδους μελαγχολίας μετὰ τάσεων πρὸς αὐτοκτονίαν, ὡσαύτως ἔχει καὶ συμπτώματα **ἀγοραφοβίας** καὶ ἄλλας παρορμήσεις καὶ ἐμμόνους ιδέας.

(Ἡ συνέχεια προσεχῶς).

ΕΙΣ ΠΑΝΑΓΗΝ ΤΟΝ ΚΑΡΑΒΙΔΑΝ (*)

Ἀπέθανες ἀθάνατον ἀφίνων καὶ σὺ μνήμην
Ὡς τύπος ἀθηναικός, ὡς ἐστριμμένη βίδα
Σὺ εἶχον εἰς τοὺς οὐρανούς ἀπὸ πολλοῦ ἐτοίμην
Τὴν βασιλείαν, ὡς πτωχὸν τὸ πνεῦμα, Καραβίδα.

Ὡς κυνικός φιλόσοφος, εἰς τὰς Ἀθήνας ἔζη,
Φρονῶν ὅτι, διὰ τὰ ζῆς, δεῖ τρέφεσθαι παρ' ἄλλων
Καὶ ἤξευρες μὲ τῆς ζωῆς τὰς συμφορὰς νὰ παίζης,
Τὰ μεγαλεῖα μὴ φθονῶν, τὰ πλούτη τῶν μεγάλων.

Αὐτάρκης, ὡς ὁ κυνικός ἐκείνος Διογένης,
Ἦσο εὐδαίμων θεωρῶν ὅτι πολὺ τῆ πόρεως,
Ἐὰν δεκάρας ἀτόχος ὑπῆρχες δωρουμένης
Καὶ φόρεμα πολύθυρον, καθὼς αὐτὸς ἐφόρεις.

Προσωπικότητ' ἀληθῆ σ' ἐγνώριζεν ἡ πόλις
Καὶ σ' ἐφοβέτο τῶν μαγῶν τὸ κυνηγοῦν σε πλῆθος,
Διότι κυνηγῶν αὐτοὺς καὶ σὺ, ἐλιθοβόλεις
Προτείνων τὸ ἀτρόμητον, ἡμίγυμνόν σου στῆθος.

Ἀπέθανες καὶ σὲ θρηνοῦν ἡ Τρελλοκατερίνα,
Ὁ Γρίβας τῶν Ἀπόκρεω, ὡς ἄλλον ἀδελφόν των,
Διότι πρόσωπον ὡς σὲ δὲν ἔχουν ἔστην Ἀθήνα,
Γιὰ τὸν ἀποκρηάτικόν ἐκείνον θιασόν των.

Ἀπέθανες καὶ ἡ λαμπρὰ χορεία ἡραιώθη,
Ἡ ἀριθμοῦσα ἄλλοτε τόσας ἐξόχους βίδας,
Ἀπέθανες καὶ εἰς οὐρανούς τὸ πνεῦμα σ' εὐδωθή
Ἄλλ' εἰς τὴν μνήμην μου θὰ ζῆς, θὰ μένης Καραβίδα.

Φεῦ! πῶς σὰς χάνοι' ἀληθῶς! πῶς χάνοντ' ἕνας ἕνας!
Ποῦ εἶν' ἡ Ψιλλὴ Ζάχαρη καὶ ὁ Ἄκυρος ὁ Γάμος
Κι' ὁ Κωνσταντάρης ὁ φασὶς μὲ τὰς σοφὰς του φρένας
Ποῦ εἶν' ὁ Κοντοδιάβολος; Σκορπίσθηκαν ὡς ἄμμος!

Ὁ «Στ' ἄρματα κηφηνάριο!» τί ἔγεινεν ἐκεῖνος.
Ὁ τρελλονταβλαρόπαπας, ποῦ ἤμαζε πρὸ χρόνων,
Ὁ «Τί 'σαι σὺ καὶ τ' εἰμ' ἐγώ», ὁ παῖδων σύρων σμῆνος
Τῆς ἀγίας κατόπιν του, μὲ τὴν μορφὴν του μόνον;

Ὁ σουσουραδοκούντης Παυλάκης μας ποῦ εἶναι;
Ποῦ τόσον ἐσατόρζε τὴν κάθε μὲν κυρία;
Ποῦ εἶν' ὁ «Ἠλῖος»; Ἐχασαν καὶ τοῦτον αἱ Ἀθῆναι
Κι' ὁ «Κόφ» τὸ δένδρον! χάθηκε καὶ ἡ Κουλομαρία.

Ἄ! Μοῦσα. ποῦ νὰ θυμηθῶ τόσους καὶ τόσους ἄλλους
Ἐκλείψαντας τῶν Ἀθηνῶν περιφανεῖς ἀστέρας;
Τὸν «Τράβα φύλλο» ἔξελασα ἀπ' τοὺς πρὸ μεγάλους
Ἐκείνο τὸ ἀφύσικο καὶ φημισμένον τέρας.

Καὶ κάποιος Πέτρο τ' Ἀτ-Ἀϊᾶ ποτὲ καντηλανάφη
Ἐκείνο τὸ θυματουργὸ ποῦ ἔλεγε καὶ ἐφρόνει
Πῶς ἀνθρακας ἰδύνατο γήινους νὰ ξεθάφτη
Καὶ νὰ τοὺς κἀν θησαυρούς, τὸν ἔφαγαν οἱ χρόνοι!

Ἄ! ἔγκλημα διέπραξα! ὦ! Μοῦσά μου βοήθει.
Ἐξέφυγε τῆς μνήμης μου τῶν Ἀθηνῶν τὸ ἄστρο,
Ὁ σαγηνεύων ἄλλοτε σαλόνια τε καὶ πλῆθη
Ἐξέχασα τὸν μάρτυρα Κατερίνο-δὲ Κάστρο.

Αὐτὸς εἰς τὴν κηδεῖαν σου θὰ ἦρκει, Καραβίδα.
Τοὺς καὶ τὰς συναδέλφους σου ν' ἀναπληρώσῃ πάσας,
Τῆς βασιλείας τ' οὐρανοῦ αὐτὸς κρατεῖ τὴν κλειδα
Εἰς πτόχευσιν τοῦ πνεύματος τοὺς πάντας ξεπεράσας.

(*) Ἐπειδὴ παρελείφθησαν στρωφαὶ τινες τὸ ἀναδημοσιεύομεν.

Ἄλλ' ὅμοι! ἔλειπε καὶ αὐτὸς μακρὰν ἀπουσιάζων
Τίς οἶδε ποῦ εἶν' τὰ μαλλιά τὴν Μοῦσάν του τραβῶν
Τίς οἶδε ποῦ τὴν Μοῦσάν του δεῖ ἔμπνευσιν βιάζων
Αὐτὸς ὁ μεγαλοφυὴς θεὸς τῶν παλαδῶν!

Ποῦ ν' ὁ Βουρδουσης ὁ κλεινός, ὁ Πόλεμος καὶ ἄλλοι;
Ποῦ εἶν' ἡ Ὀθωνίστρα μας, μὲ τὰ παράσημά της;
Ποῦ εἶν' ὁ Μπαρμπαγιάννης μας, ποῦ ὁ λάος μας ψάλλει
Ἀκόμα τὸ τραγοῦδι του, ὁ κανατονηλάτης;

Καὶ ὅμως τί ἀχάριστος αὐτὸς ὁ δῆμος εἶναι!
Ἄνθρω, ὡς σὺ, νὰ χάνεται καὶ νὰ μὴ γείνη θρήνος!
Δὲν εἶναι πλέον ἡ κοιτὶς τῶν φώτων αἱ Ἀθῆναι,
Ἡ πόλις ὅπου ὡς οἰκτὴρ ἑτάφης Βεδουίνος.

Καὶ νὰ σὲ θάψουν δίχως κἄν ἔστην ἐκκλησιὰ ἔστὸ μνήμα
Κανένα ἐπιτάφιον νὰ βγάλῃ ὁ Φιλήμων
Μὲ σοβαρὸν καὶ πένθιμον ν' ἀκολουθήσῃ βῆμα
Τὸ φέρετρον ἐκπροσωπῶν μόνος αὐτὸς τὸν δῆμον;

Πῶς κἄν νὰ μὴν ἀκούσωμεν ἔστὸ μνήμά σου ἐκείνον
Τὸν εὐγλωττόν μας ῥήτορα, τὸν Κώσταν τῶν Χαφτεῶν
Νὰ πλέκῃ ἐν ἐγκώμιον τὸν λόγον τὸν ἐντείνων
Ἀντί, διὰ καρβεῖλιον, δλίγων κερματίων;

Κι' αὐτὸς ὁ ἀφιλότιμος Κουμπάχιας νὰ μὴ ῥάνη
Θλιμμένος ἔστην κηδεῖα σου μὲ δάκρυ τὸ κορμὶ σου
Ἀφοῦ μὲ σένα βέβαια καὶ μίαν ψῆφον χάνῃ
Καὶ θάταν δῆμαρχος ἐὰν ψηφίζαν ὅμοιοί σου!

Ἀλλὰ κοιμοῦ γαλήνιος ἔστὸ τάφος σου τὰ βάθη
Πολλοὶ μεγάλοι ἄνθρωποι ἀπέθανον ἐν λήθῃ
Ὡς ὅτου χρόνοι ἔσθυσαν τὰ μίσση καὶ τὰ πάθη
Κι' ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν φῶς ἔστην μνήμην των ἐχούθῃ.

Ραμπαγᾶς.

Ο ΛΟΥΚΟΥΛΛΟΣ

Ξενοδοχεῖον τῶν Ἀδελφῶν Προυτῶ.

Κατὰ τὴν ὁδὸν Αἰόλου.

Παρὰ τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦ Στέμματος. Εἶναι μοναδικὸν εἰς τὸ εἶ-
δος του διὰ τοὺς ἐνοῦντας νὰ φάγουν καλὰ καὶ νὰ πάρουν τὸν παρὰ
τοὺς πίσω. Οἶκος ἐξαισίας Φαγητὰ σπάνια, ἀσυνήθιστα, ἀγνωστα εἰς
τοὺς ἐδῶ καὶ γνωστὰ εἰς τοὺς ὅσοι ἔφαγαν φαγεῖ π ο λ ί τ ι κ ο.

Περιποίησις μοναδική. Κατάλογοι. ἑλληνογαλλικοὶ, μὲ τιμαὶς ρω-
μείκαις. Ὅσοι ἀπαξ φάγουν ἐκεῖ αἰχμαλωτίζονται.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΟΔΟΣ

Ἐφάνη ἡμῖν, διὰ τὰς Ἀθῆνας τὸ ἐξόχως ὠραῖον καὶ εὐρωπαϊκὸς
κατηρτισμένον

ΜΕΓΑ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΤΟΥ Κ. Γ. ΓΟΥΛΔΙΕΛΜΟΥ

— Ὁδὸς Ὀθωνος, ἀριθ. 4 —

κατὰ τὴν ὁδὸν Ὀθωνος, ἀριθ. 4

Ἡ Βιέννη ἀφρίζει ἐκεῖ τριχυμωδῶς ἐν τῷ ζυθοποτηρίῳ.

Ὁ Φιξ χύνει ἐκεῖ τὸν ξανθὸν του Νιαγάρραν.

Οἱ ζυθομεζέδες του παρέχονται τόσον ἄφθονοι, ὥστε χαρίζονται
σχεδόν.

Οἱ πλέον δεδοκιμασμένοι ζυθοπόται μας, ἐν οἷς ἔχει ὁ Μίκης,
εἶναι τακτικοὶ φοιτηταὶ αὐτοῦ τοῦ ζυθοπανεπιστημίου.

Ἡ ὑπερσία δὲν ἔχει λόγον.

Ἡ καθαριότης εἶναι ἀστραποχιονάτη.

Ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ ἄφθονα.

Διεθνὲς ἀναγνωστήριον καὶ διεθνὲς συνεντευκτήριον.

Ἡ θέσις του θαυμασία.

ΤΟ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΑΛΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ἡ αναγκιῶτου Φανοπούλου

Γνωστὸν ποιεῖ τῇ πολυπληθεῖ αὐτοῦ πελατείᾳ, ὅτι τελειοποιήσας τὸ
ἐργοστάσιόν του καὶ ἐπιθυμῶν νὰ γενικευθῇ ἡ χρῆσις τῶν προϊόντων
αὐτοῦ, ποιότητος ὅλως ἐξαιρετικῆς, ἀνωτέρας καὶ αὐτῆς τῶν εὐρωπαϊ-
κῶν, ὁρίζει τὴν τιμὴν τῶν ΣΑΛΑΜΙΩΝ εἰς ὀρ. 5 κατ' ὅκταν ὀλίκως
καὶ λιανικῶς.

Ἐπίσης εἰδοποιεῖ, ὅτι ἔλαβε κατ' αὐτὰς ΧΑΒΙΑΡΙΑ 4, ποιότητος
ὡς καὶ ΑΥΓΟΤΑΡΑΧΟΝ.